

преизвѣстно рѣчьте, да ги ѿзвѣраме смѣсленно ѿ пра-
во да чинополагаме дѣшевнѣйтѣ наши оумѣнїта: за-
що то безчинно ѿ достѣино смѣшно бы бѣло, когѣто са
разговѣраме, да произношаваме рѣчи высѣки ѿ гор-
достниї: ѿ когѣто писѣваме послѣніе, да писѣваме ве-
смѣ много прѣсто.

Кѣїто ѿще да сочинї ѿ да напише добрїи писмѣ:
подобѣва пѣрвомѣ, да начертѣи ѿ да приѣготѣве кѣ оу-
мѣ си послѣнното вѣщствѣ, ѿ подѣрь да сѣ подкѣне
за кѣда, сѣ когѣто чинополагаме, приставаѣваме ѿ по-
казваме нашите понѣтїи, ѿ мѣсленните чѣвствы. За-
що, колкото нѣкой ѿма ѿвно понѣтїе на вѣщїте, то-
лїко пѣживо ѿ по ѿвно, ѿ посокершѣнно бѣка предста-
влѣніето: отгѣка произвѣра прѣвилото ѿ ѣсновѣніето на
всѣкоѣ добрѣ сочинѣніе.

„Каккѣто ѿще нѣкѣи да ѿзрѣчѣ добрѣ,

„ѿвно ѿ соокершѣнно чрѣз рѣчїтѣ:

„Подобѣва пѣрвомѣ добрѣ прѣво,

„ѿ ѿвно да го разѣмѣи.“

За да бѣди товѣ, подобѣва пѣрвомѣ нѣкой добрѣ
да смѣсли ѣвщо рѣботата, ѿ послѣ да ѿ раздѣлїи на
нѣїните ѿзвѣстны чѣсти, ѿ да ѿ приглѣда потѣнко со-
окершѣннѣїше. ѿ то бѣка ѿко прилѣпї внимѣніето сї
оу сѣщѣствѣнната странѣ, безѣ да сѣ разнѣска мѣсла-
та вѣздѣлно. Но ѿко цѣме сѣ козмѣжно го прилѣжѣніе
(залѣгани) да ѣвчѣкаме дѣшевнѣїтїи сї сїлї, внимѣ-
телно, ѿ сѣ разсѣждѣніе да чтѣме полѣзнїїтїи кнїгї:
ѿ не сѣмо да оубрѣщѣваме лїстовѣ, за наше забѣвлїи,
ѿ за премїнѣвлїи врѣмѣ: Но да приговѣраме за на-
шето оуѣчѣніе, ѿ ѿскѣснопонѣтно оумножѣніе за нашите
смѣсли: за то кѣзваме, кѣкѣ составїтелнїїтїи чѣсти
на послѣніето са подѣлнїте.